

В рамках проекту Чернівецького земляцтва «ЗНАТИ, БЕРЕГТИ, ЛЮБИТИ», який підтримав Український культурний фонд, проведено ще один захід за розробленою програмою — семінар в ушавленому селі Піски Бобровицького району. На запрошення громади туди прибули авторитетні гості з Києва, Чернігова та Бобровиці. І зібрав їх сюди цієї чарівної осінньої днини славетний поет Павло Тичина. Саме тут він народився, саме тут на оспіваному ним майдані стоїть батьківська непоказна хата, де нині розташувався історико-меморіальний музей його імені, що з роками розрісся й займає нині ще одне розлоге приміщення.

Перед початком дискусії біля крилатого пам'ятника поету прозвучала у виконанні самодіяльного колективу величальна пісня про знаменитого земляка. Гості ознайомилися з музейними експонатами, що відбивають і етапи життя Павла Григоровича, і довгу історію села, що пережило 28 грудня 1942 року страшну трагедію, коли фашистські карателі знищили 859 жителів села та спалили 670 дворів.

Затим у світлій теплій залі Будинку культури відбулася змістовна дискусія про стан сучасної культури, про шляхи її збереження та розвитку, що особливо актуально в наш складний час.

Як відомо, Пісківський музей Павла Тичини потрапив до тих центрів збереження нашої національної пам'яті, якими опікується нині недавно створений Український культурний фонд, а з ним і наше земляцтво. Саме про це та про інші проблеми цієї важливої роботи розповіла присутнім (а в залі були ще й численні представники бібліотек та шкіл району, на яких і лежить основна відповідальність за збереження духовності) керівник проекту - заступник

голови Чернігівського земляцтва Тетяна Літошко. Вона поінформувала присутніх про основні напрямки роботи (створення документальних відеофільмів, видання музейних путівників тощо), наголосила на тому, що жодне міністерство культури не активізує музейну роботу, якщо на місцях не буде справжніх патріотів України. Вона, народжена неподалік у Новій Басані, як ніхто, зацікавлена в збереженні духовності в селах, що завжди славилися і доброю роботою, і щирою народною піснею, яка й породила свого часу неповторне слово Павла Григоровича.

Після щирого звернення координатора проекту до присутніх в залі пролунали справді насичені фактами і емоціями виступи. Щоправда, до гострої дискусії не дійшло, бо всі були одностайні в думках про стан української культури.

Вдумливу, насичену фактами співповідь виголосила щедро на різні ідеї енергійна начальник гуманітарного відділу Бобровицької РДА Марія Герасименко.

Відома столична землячка, засновник музею Олександра Саєнка в Борзні та мистецької студії в Києві Ніна Саєнко розповіла про свою роботу, про музей свого батька та про значення таких осередків культури, як музей Павла Тичини.

Цікавим був виступ директора Пісківського ЗЗСО I-III ступенів імені Павла Тичини Валентини Хоменко. Саме в цьому освітньому закладі робиться все, щоб діти знали слово свого видатного земляка, для чого проводяться різні конкурси. Тому й зайняла третє місце на обласному конкурсі екскурсоводів їхня учениця.

- А знаєте, як цікаво слухати, коли дитинка читає натхненно «Гаї шумлять» чи інші вірші земляка, - захоплено повідомила головний спеціаліст райвідділу освіти Валентина Мартишевська. - Тому ми й проводимо в районі уроки Тичини, аби пам'ять про нього не згасала.

Директор Бобровицької централізованої бібліотечної системи Леся Циба в своєму повідомленні зупинилася на питанні прищеплення дітям любові до поезії Павла Тичини. Робота ця має системний характер, на різних заходах

найменші тішаться казкою про Івасика Телесика, старші ж залюбки читають поезію про природу, кохання.

- Ми всі знаходимося на передньому краї боротьби за нашу культуру, - мовив відомий поет з Києва Анатолій Самойленко. - Адже не секрет, що вона гине під натиском комп'ютерів, масової культури, при відсутності нової книги. І в цьому нам допомагає Павло Тичина. Він формував наше покоління. Він продовжує боротися за сучасну молодь.

Про значення державної підтримки та роль у духовних справах меценатів мовив керівник Бобровицького земляцького відділення Андрій Пінчук.

Цікаво розповіла про історію села та про поетів директор музею Наталія Головка. Згадала вона й про відомих пісківчан Андрія Євенка, Івана Сидоренка, Анатолія Погрібного, зупинилася на роботі конкурсу «Сонячні кларнети», що триває ось уже 17 років поспіль. А ще запропонувала відновити колись відомий літературний фестиваль «Чуття єдиної родини», такий потрібний для патріотичного виховання молоді з усіх куточків України.

Про складний стан української культури говорив і відомий поет з Києва Леонід Горlach. А ще один столичний гість – письменник Валерій Демченко, хоч народжений на Луганщині, признався в любові до Сіверського краю та його співця Павла Тичини.

Взяли участь у дискусії заступник голови райдержадміністрації Тетяна Ляшенко та заступник голови райради Андрій Ткаченко.

Підсумувала тривалу розмову Тетяна Літошко, наголосивши, що корисна ініціатива Українського культурного фонду про збереження та розвиток духовності спрацює тільки тоді, коли знайде підтримку серед низової інтелігенції, якою такий багатий Тичинин край.

Леонід ГОРЛАЧ

Фото Ганни СКРИПКИ